

Adam & Eva

In het paradijs waren alle dieren vrienden. Niemand at elkaar op.

Oeps!

Adam heeft het druk. Alle dieren moeten een naam hebben. Hij hurkt neer bij twee witte, wollige beesten. Hoe zal ik die eens noemen, denkt hij. En die dieren die daar zo langzaam aan komen schuifelen, met een schild op hun rug? Wat heeft God ze handig gemaakt. Ze hebben hun huisje altijd bij zich. En kijk eens, die twee dieren die hele hoge sprongen maken... Adam is ook goed in springen, maar zo hoog kan hij niet. Wat voor naam zal hij ze geven? En dan die grote vogel die de hele tijd kukeleku roept. Hoe moet die heten? En de gevlekte dieren die zo'n lange nek hebben dat ze helemaal boven de bomen uit kunnen kijken? En dat enorme grijze beest met die lange neus?

Adam plukt een peer van de boom. Hij ziet twee witte vogels door het water glijden. Ze hebben mooie lange halzen. Eens even denken. Een goeie naam voor een vogel met een lange hals...

Wat raar eigenlijk. Al die dieren zijn met z'n tweeën. Maar Adam is helemaal alleen. Het zou fijn zijn als hij ook iemand had. Iemand die op hem lijkt. Iemand om mee samen te zijn.

Gelukkig heeft God daar wat op bedacht. God maakt een vrouw voor Adam. Iemand die precies bij hem past!

Wat vind je van mijn jongetjes?

ZIJN ZE NIET LIEF? IK HEB ER TWEE.

Kijk, Kaïn kan al lopen.

KLEINE ABEL DRAAG IK MEE

Ik moet goed op ze letten.

'KAÏN, STAP NIET OP DIE SLANG!'

Soms denk ik aan het paradijs.

DAAR WAREN WE NIET BANG

Niet voor een leeuw of krokodil,

EN OOK NIET VOOR EEN BEER.

We waren onbezorgd en blij.

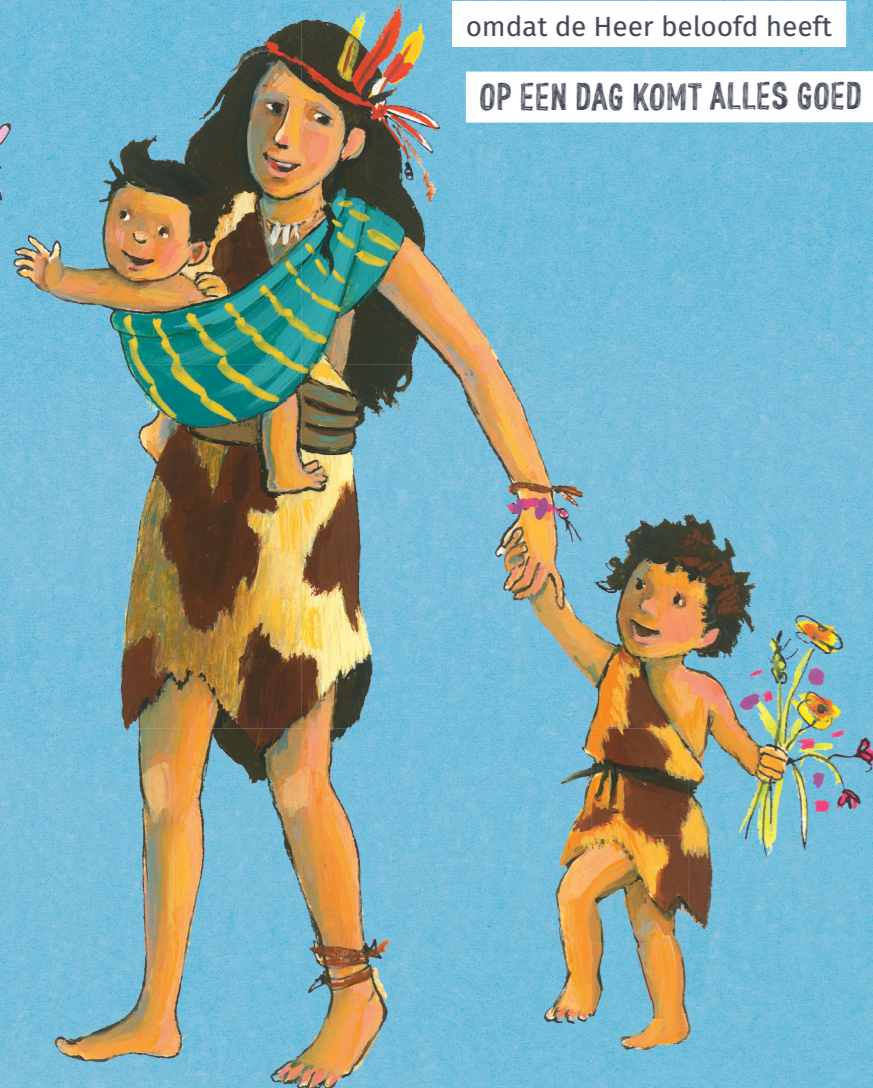
WE LEEFDEN MET DE HEER

Nu moeten we hard werken.

HET IS ZWAAR. MAAR IK HOUD MOED

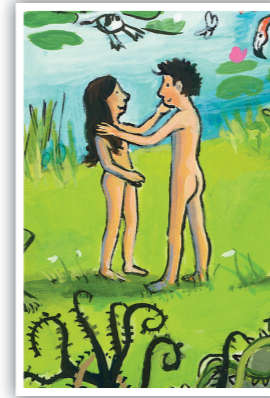
omdat de Heer beloofd heeft

OP EEN DAG KOMT ALLES GOED

1

Adam ontmoet Eva

Eva wordt wakker. Ze gaapt en kijkt in het rond. Waar is ze? Wat is dit voor prachtige tuin? Wat ruikt het hier heerlijk. En wat is het lekker warm. Er komt een klein konijntje bij haar zitten. Eva aait het. Wat is het lief en zacht. En het rent niet eens weg.

'Hallo!' zegt een stem. Eva kijkt op. Wat een aardige man staat daar.

'Hoi!' zegt ze. De man steekt zijn hand naar haar uit en trekt haar overeind. 'Ik ben Adam,' zegt hij. 'Wat leuk om je te ontmoeten. Ik ben al een hele poos op zoek naar iemand die bij me past. En nu heeft God jou gemaakt.'

Eva lacht. 'Wat een goed idee van God!' 'Dat vind ik ook,' zegt Adam. 'Kom mee, dan laten we alles zien! Kijk, hier kunnen we zwemmen, en daar is de perenboom, en daar is de rivier, daar kunnen we water uit drinken. En kijk, die boom daar – daar moet je niet van eten. Want dat heeft God gezegd.'

'Oké,' zegt Eva. 'Laten we gaan zwemmen!'

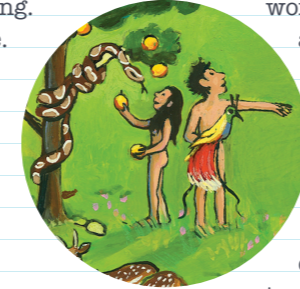
8

2

DE SLANG

'Pssst! Kom essss... Eva, kom essss!' Eva kijkt om. Is dat Adam? Nee. Het is een slang. 'Praatte jij?' zei ze. 'Yessss,' zegt de slang. 'Dussss jullie mogen helemaal nikssss eten van de bomen!'

'Wel hoor,' zegt Eva. 'We mogen alleen niet van deze boom eten. We mogen hem zelfs niet aanraken.' 'Tssss,' zegt de slang. 'Heeft God dat gezegd? Dat moet je

niet geloven hoor! God wil alleen maar dat je daar niet van eet omdat je dan heel ssssslim wordt. Net zo ssslim als God.'

Wow. Is dat waar? Eva kijkt naar de vruchten. Wat zien die er lekker uit! Ze kan er toch wel ééntje pakken? Ze kan toch wel een hapje nemen? Gewoon even proeven? Hmm. Lekker. 'Adam!' roept ze. 'Adam, kom es! Deze zijn heel lekker! Wil je er ook een?'

Verstop je!

A

dam en Eva zijn niet blij meer. Ze zijn boos. En ze schamen zich. Het is niet fijn meer om bloot te zijn. Ze gebruiken grote bladeren om kleren van te maken. Het wordt avond. Het begint te waaien. En dan horen ze voetstappen. De voetstappen van God, de Heer. 'Snell!' fluistert Adam. 'Achter die struik! We moeten ons verstoppen!'

'Adam,' zegt God. 'Waar ben je?'

Adam zucht. Hij komt tevoorschijn. 'Ik had me verstoep. Want ik schaam me een beetje voor u. Omdat ik bloot ben.'

'Wie heeft er tegen je gezegd dat je bloot bent?' zegt God. 'Heb jij soms gegeten van de

boom waar je niet van mocht eten?'

'Ehm, ja, maar dat is de schuld van die vrouw die u voor me gemaakt had,' zegt Adam snel.

'Het is de schuld van de slang!' zegt Eva.

God is boos op de slang. 'Voortaan moet jij op je buik kruipen. En op een dag zal iemand je doodtrappen.'

4

WEGGESTUURD

God maakt kleren van dierenhuiden voor Adam en Eva. Adam en Eva mogen niet langer in de tuin van God blijven wonen. God stuurt ze weg, de harde wereld in. Engelen zorgen ervoor dat ze nooit meer terug kunnen komen in de tuin. Het leven wordt zwaar en verdrietig. Maar God laat Adam en Eva niet alleen. Hij blijft voor ze zorgen.

En God heeft iets moois beloofd: er komt een dag dat alles weer goed wordt. God zal ervoor zorgen dat er iemand wordt geboren die een eind maakt aan de macht van de slang.

* **Vissen**
Hoe kwamen Adam en Eva aan eten? Door te vissen, bijvoorbeeld. Vissen met een speer is niet makkelijk. Adam moest vast lang oefenen tot het eindelijk lukte.

5 EEN BABY!

Er is feest in de tent! Eva heeft een kindje gekregen. Een jongetje. 'De Heer heeft mij geholpen!' zegt Eva. 'Ik heb een zoon gekregen.' 'Het is een mooi kereltje,' zegt Adam. 'Hij heeft jouw ogen,' zegt Eva. 'En jouw kin,' zegt Adam. En hij geeft Eva een kus. Een paar jaar later wordt er weer een jongetje geboren. 'Wat een schatje,' zegt Eva. 'Die noemen we Abel. Vind je hem niet lief, Kaïn? Over een paar jaar kunnen jullie samen spelen!'

KAÏN WERKT OP HET LAND

Kaïn vindt het leuk om te helpen op het land. Hij leert wat onkruid is, en welke planten je kunt eten: prei en wortels, kool en boontjes, tarwe om brood van te maken. Hij ontdekt dat slakken óók van sla houden, dat hij de vogels moet wegvagen en dat hij een hek moet bouwen omdat de geiten anders alles opeten.

7

Mèèè! Mèèèè! Abel kijkt om zich heen. Waar komt dat geluid vandaan? O nee! Een van de schapen is in de rivier terechtgekomen! Hij staat op een rotsblok, maar als hij er afvalt, is het mis. Dan wordt hij meegesleurd door het water. Abel springt over het hek, rent naar de rivier en gaat het water in. Hij tilt het schaapje van de steen, legt hem over zijn schouders en loopt heel voorzichtig terug door het snelstromende water. 'En nu hier blijven!' zegt hij streng.

Abel houdt veel van dieren. Hij zoekt lekker gras voor de schapen en de geitjes, hij strooit voer voor de kippen, hij zorgt ervoor dat ze genoeg water hebben. En hij timmert een hek zodat ze veilig zijn voor als er een leeuw aankomt!

* **Hoe maak je vuur zonder lucifers?**
Vroeger gebruikten de mensen vuurstenen. Als je die tegen elkaar aan sloeg, kwamen er vonken vanaf.

8

Kaïn en Abel brengen een offer

Kaïn heeft gisteren de tarwe geoogst. Er is genoeg graan om een hele winter brood van te bakken. 'Weet je wat?' zegt Kaïn. 'Ik ga tarwe aan God geven. Om hem te bedanken. Dat doet papa ook altijd.' 'Goed idee!' zegt Abel. 'Ik ga ook iets aan God geven. Hij zorgt zo goed voor ons.' Abel gaat op zoek tussen zijn schapen. Hij zoekt het allermooiste schaapje uit. Dat slacht hij, en hij legt het vlees op het vuur. 'Voor u, lieve God,' zegt hij, als

de rook naar de hemel gaat. 'Dank u voor alles.'

God is blij met het offer van Abel. Maar naar het offer van Kaïn kijkt hij niet.

Daar wordt Kaïn boos om. Heel erg boos. Zo boos dat hij Abel wil slaan. 'Hé, Abel,' zegt hij. 'Zullen we een eindje lopen?' 'Ja hoor,' zegt Abel. En hij gaat met Kaïn mee.

Kaïn heeft een steen in zijn hand. Hij slaat Abel dood.

9 KAÏN VLUCHT

'Kaïn,' zegt God. 'Waar is je broer Abel?' 'Geen idee,' zegt Kaïn. 'Ik hoef toch niet op mijn broer te passen!' 'Wat heb je gedaan?' zegt God. 'Kijk, je broer is dood... Voor straf moet je weg, Kaïn. Je mag niet meer hier blijven.' 'Maar dan ben ik alleen!' zegt Kaïn. Hij kijkt bang om zich heen.

'Dan kan iedereen mij kwaad doen.' 'Ik zal je beschermen,' zegt God. 'Wat je gedaan hebt, is niet goed. Maar ik laat je niet in de steek.' Kaïn rent weg, zo hard hij kan. Weg van Abel, die daar op de grond ligt en niet meer beweegt. Weg van huis.

Adam en Eva zijn heel verdrietig. Abel is gestorven; en Kaïn is weggelopen van huis. Maar op een dag krijgt Eva weer een kindje. Set heet hij. 'Dank u wel, lieve God,' zegt Eva. 'Dank u voor de zoon die u me hebt gegeven.' En ze aait Set over zijn zachte wangetje.

9

Jakob

Wat heb jij nou op je hoofd?

Ssst... dat is mijn denksteen. Die had Jakob ook. Met een denksteen op je hoofd kun je vast heel goed nadenken.

Oh, je bedoelt een ge-denksteen! Die is niet voor op je hoofd! Die leg je neer op een plek die je niet wilt vergeten! En dan moet je er olie over gieten...

'Hé, Jakob! Wat ben je aan het maken?' Esau komt thuis na een lange dag jagen. Hij is van huis gegaan vóór het licht werd, en hij heeft heel ver gelopen. Maar het is gelukt. Hij heeft een fazant geschoten, en een klein bokje. Hij is moe. En hij heeft honger. Hij kijkt in de kookpot. 'Wat is dat rooie spul? Ruikt goed.'

'Linzensoep,' zegt Jakob. 'Met tomaten en gehaktballetjes.' Hij roert in de pan. 'Recept van mama.'

'Doe mij maar een bord.'

'Nee,' zegt Jakob. 'Het is nog geen etenstijd.'

'Kom op, Jakob. Ik moet wat eten. Nu!'

'Weet je wat?' zegt Jakob. 'Jij mag vast een bord soep, maar dan ben ik voortaan de oudste broer. Dus als papa doodgaat krijg ik de tenten. En het land waar we wonen.' Esau haalt zijn schouders op. 'Wat kan mij dat land schelen. Als ik nu maar soep krijg. En snel.'

'Eerst beloven!' zegt Jakob.

Esau zucht. Hij legt zijn hand op zijn hart. 'Oké. Ik beloof het.'

'Yes!' zegt Jakob. Hij pakt de pollepel en hij schept een bord vol. 'Hier. Je soep. Wil je er ook een stuk brood bij?'

JAKOB

Nog lekkerder dan kip met frietjes,

LEKKERDER DAN SNOEP

IS MIJN BEROEMDE

zelfgemaakte rode linzensoep.

Met balletjes van lamsgehakt

EN WORTEL EN TOMAAT

EN PETERSELIE, KNOFLOOK

en een snuffe nootmuskaat.

En dan een uurtje sudderen,

DAN KOMT IE GOED OP SMAAK

MIJN MOEDER IS ER DOL OP,

dus ik kook het nogal vaak.

Nog even proeven. Wacht.

ER MOET EEN SCHEUTJE OLIE BIJ

EEN BEETJE ZOUT,

een teentje knoflook en wat selderij.

Daar is mijn tweelingbroer.

HIJ HEEFT DE HELE DAG GEJAAG

HIJ SLEEPT EEN BOK

ACHTER ZICH AAN.

Hij gooit hem neer en vraagt:

‘Is er misschien al

wat te eten?’

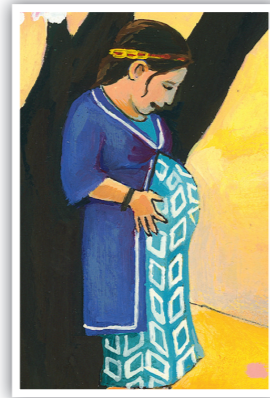
IK VAL BIJNA FLAUW

HÉ, JAKOB,

mag ik alsjeblieft wat

van die soep van jou?’

1 IN VERWACHTING

Rebekka is in verwachting van een tweeling: twee jongetjes. Voordat ze geboren worden, vertelt God al iets over de twee jongetjes. De jongste zal de baas zijn over de oudste. Hij zal de vader worden van het volk dat God beloofd heeft.

JAKOB HELPT MAMA

‘Ik ga meel malen,’ zegt Rebekka. ‘Mag ik helpen?’ vraagt Jakob. ‘Ja, jij mag helpen! Wrijf de steen maar over de graankorrels. We maken er bloem van. Daar kunnen we brood van bakken.’ Jakob vindt het leuk om zijn moeder te helpen. Hij leert brood bakken en kippen plukken en vlees braden. En in soep maken wordt hij de beste van de hele familie.

5 Jakob doet of hij Esau is

‘Psssst!’ fluistert Rebekka. ‘Jakob. Kom eens!’ ‘Wat is er?’ vraagt Jakob. ‘Ga naar de kudde en haal twee bokjes voor me. Ik ga ze slachten en braden. En dan moet jij ze naar papa brengen, en dan moet je net doen of je Esau bent.’ ‘Maar dat kan toch niet!’ zegt Jakob. ‘Ik ruik heel anders dan Esau. En mijn armen zijn glad. Er zit geen haar op.’ ‘Laat dat maar aan mij over,’ zegt Rebekka. Een uurtje later gaat Jakob de tent van zijn vader binnen. Hij

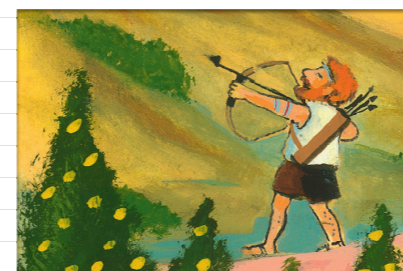

heeft een dienblad met eten in zijn hand. Lekker, mals geitenvlees. Broodjes. Soep. Wijn. Om zijn armen heeft hij mouwen van dierenvelen, en hij draagt het vieze jasje van Esau.

Hij schraapt zijn keel. ‘Hallo papa,’ zegt hij. ‘Ik ben Esau, uw zoon.’ ‘Wat gek,’ zegt Isaak. ‘Je stem lijkt net op de stem van Jakob. Kom eens dichterbij... Ah. Ik voel het. Ik ruik het. Jij bent het, Esau, mijn lieve jongen. Ik zegen je in Gods naam. Jij wordt de baas van dit land.’

4 Esau gaat een bokje schieten

Papa is oud en stram en blind geworden. Hij kan niet meer jagen. Hij kan alleen nog maar op bed liggen. ‘Esau, jongen,’ zegt hij. ‘Kom eens bij me. Ik wil je Gods zegen geven vóór ik ga sterven. Maar eerst zou ik nog één keer lekker willen eten. Zo’n bokje uit de bergen, net zoals we vroeger aten bij het kampvuur...’ ‘Ik ga meteen!’ zegt Esau. Hij staat op, pakt zijn pijl en boog en rent de tent uit. Hij gaat op jacht.

Esau houdt niet van soep koken. Hij houdt van buiten rennen, van bomen klimmen en van springen. Hij vindt het leuk om samen met zijn vader te jagen en vallen te zetten. En hij houdt van schieten met pijl en boog, natuurlijk. Zou het hem lukken om de pompoen te raken?

6 JAKOB VLUCHT

Jakob ligt op een matje, buiten, ver van zijn familie. Esau is heel boos op hem. Daarom is hij weggevlucht. Hij is op weg naar Charan, het land waar zijn oom Laban woont. De zon gaat onder. De sterren komen tevoorschijn. Jakob valt in slaap. En dan ineens ziet hij iets vreemds. Een ladder hangt in de hemel. Engelen klimmen omhoog, en gaan naar beneden. En daar is de Heer zelf. ‘Jakob, ik ben

jouw God,’ zegt hij. ‘Ik zorg voor je, zoals ik voor je opa en je vader heb gezorgd. Het land waar je ligt te slapen, is later voor jou.’

Als Jakob wakker wordt, is de ladder weg, en God is nergens meer te zien. Maar Jakob weet dat het niet zomaar een droom was. ‘Hier woont God,’ zegt hij. ‘Dit is een bijzondere plek.’ Hij zet een steen rechtop en giet er wat olie overheen. ‘God, als u voor me zorgt, zal ik altijd van u houden.’

7 Ontmoeting met Rachel

Er staat een grote kudde schapen bij de waterput. ‘Waarom geven jullie ze niet te drinken?’ vraagt Jakob aan de herders. ‘Kan niet,’ zeggen de herders. ‘De steen op de put is zo zwaar, die kunnen we er niet met z’n drieën afhalen. We moeten wachten tot de andere herders er zijn.’

Er komt een meisje aanlopen met een kudde schapen. Het is Rachel, het nichtje van Jakob. Jakob ziet haar en hij loopt naar de put en rolt in zijn eentje de zware steen eraf. ‘Hoi,’ zegt hij tegen Rachel en hij geeft haar een kus. ‘Ik ben je neef.’

‘Wow!’ zegt Rachel. Ze knippert met haar ogen. ‘Wat ben jij sterk. Je komt toch wel bij ons logeren, vanavond?’

* In de tijd van Jakob maakten de mensen wapens en gereedschap van **brons**. Brons is een soort ijzer, dat erg sterk is. Als het heel heet is, wordt het vloeibaar. Je kunt het gieten in de vorm van een pijlpunt of van een bijl. Zo’n bijl is een stuk sterker dan een steen bijl!

9 JAKOB VECHT

Na jaren gaat Jakob terug naar huis. Terug naar Kanaän. Hij is wel een beetje zenuwachtig, want wat zal Esau zeggen als hij hem ziet? Maar dan herinnert hij zich weer wat God hem beloofd heeft: ik zal voor je zorgen. Ik zal je veilig terugbrengen.

Als ze bij de rivier de Jabbok zijn, helpt Jakob zijn vrouwen en kinderen naar de overkant. Zelf blijft hij achter. Middenin de nacht wordt hij aangevallen. Een man probeert hem op de grond te gooien. Jakob vecht zo hard als hij kan. Als het

licht wordt, wil de man weggaan. ‘Wacht!’ zegt Jakob. ‘Niet gaan! Ik wil dat u mij eerst zegent.’ ‘Voortaan heet je Israël,’ zegt de man. ‘Want je hebt gevochten met God, en je hebt gewonnen.’

* Israël betekent: vecht met God

10 ONTMOETING MET ESAU

Daar komt Esau aanrijden. Jakob is bang. Erg bang. Hij heeft Esau al heel veel cadeau's gestuurd, maar hij weet het zeker: Esau is vast nog boos op hem. Jakob stapte van zijn kameel af en maakte een diepe buiging. Maar Esau rent hem tegemoet. ‘O, Jakob,’ zegt hij. Hij omhelst zijn broer. ‘Wat ben ik blij dat je terug bent.’ ‘Sorry,’ zegt Jakob. ‘Sorry dat ik zo gemeen ben geweest.’ En ze huilen allebei.

* Gedenkstenen

Als er iets belangrijks gebeurde, zette Jakob soms een grote steen overeind. Gedenkstenen zijn een soort bordjes die zeggen: hier is iets belangrijks gebeurd. Hier heeft God iets bijzonders voor me gedaan. Of: hier hebben we een afspraak gemaakt. Als je later langs die steen kwam, wist je weer: o ja! Niet vergeten. Jakob en Laban maakten een steenhoop toen ze afspraken om nooit meer ruzie te maken.

LABAN

‘Ik ben verliefd op Rachel,’ zegt Jakob tegen oom Laban. ‘Ik werk zeven jaar voor u als ik met haar mag trouwen.’ ‘Is goed,’ zegt Laban. ‘Ga maar aan het werk. De schapen moeten geschoren worden.’ Zeven jaar lang werkt Jakob op de boerderij. Gratis en voor niks. En dan mag hij eindelijk trouwen met Rachel. Er is een groot feest. Jakob is heel blij. Maar de volgende morgen ziet hij dat hij met het verkeerde meisje is getrouwd. Het is niet Rachel die naast hem in bed ligt. Het is Lea, haar oudere zus. Jakob stormt het huis uit. ‘Wat hebt u nou gedaan!’ schreeuwt hij tegen zijn oom. ‘Ik zou toch met Rachel trouwen? Kijk nou!’ ‘Ja, maar Lea is mijn oudste dochter,’ zegt Laban. ‘Sorry, die moest het eerst trouwen. Weet je wat? Ik geef je Rachel erbij. Maar dan moet je nog zeven jaar voor me werken.’

